

Qualicumque dein modo nocte transacta, indignabunda interpellavit illa, VIII. licet Amoris sagittis perfossa, mane amasium coram blanda voce propitiantem et 1. ad pedes prostratum:

«Oculus tuus, colore vigiliarum nocturnarum longarum rubicundo tinctus, Cant. 17. pigre nictans, manifestum ostendit studium, quasi tincturam amoris, quo in aliam 2. flagres. Proh, apage, vah, Mâdhava, apage, Kêçava, noli sermonem fallacem proferre; sequere, o nymphaeae aquigenae oculis aequiparande, eam, quae maestitiam tuam tollit.

Rubra dentium indusia, labia tua, quibus nigrities contracta est e suavia-3. tione oculorum collyrio caeruleo tinctorum, praebent, o Krishna, speciem corpori tuo congruam. Proh, apage, vah, Mâdhava, apage, Kêçava, noli sermonem fallacem proferre; sequere, o nymphaeae aquigenae oculis aequiparande, eam, quae maestitiam tuam tollit.

Corpus tuum, serie morsuum acribus unguibus in amoris proelio infli-4. ctorum, distinctum, exhibet quasi litteras ad victoriam Cupidinis proclamandam, versiculis aureis in lamina smaragdea scriptas. Proh, apage, vah, Mâdhava, apage, Kêçava, noli sermonem fallacem proferre; sequere, o nymphaeae aquigenae oculis aequiparande, eam, quae maestitiam tuam tollit.

Cor tuum generosum, rubicundo fuce, e nymphaea pedis amatae stillato, 5. tinctum, exhibet quasi extrinsecus recentem arboris amoris foliaturam. Proh, apage, vah, Mâdhava, apage, Kêçava, noli sermonem fallacem proferre; sequere, o nymphaeae aquigenae oculis aequiparande, eam, quae maestitiam tuam tollit.

Vestigia morsuum, tuis labiis impressa, animum meum afficiunt dolore; 6. proclamat profecto istud corpus tuum hodie inseparabilitatem nostram. Proh, apage, vah, Mâdhava, apage, Kêçava, noli sermonem fallacem proferre; sequere, o nymphaeae aquigenae oculis aequiparande, eam, quae maestitiam tuam tollit.

Mens tua, o Krishna, extrinsecus quasi manifestata, etiam magis maculosa 7. apparebit; quo fallere potuisti gentem devotam, febris Amoris vexatam? Proh, apage, vah, Mâdhava, apage, Kêçava, noli sermonem fallacem proferre; sequere, o nymphaeae aquigenae oculis aequiparande, eam, quae maestitiam tuam tollit.

Pervagaris tu silvas, ut teneras puellas devores; quid miri est? Pûtanikâ 8. proclamat, iam infantiam tuam nece mulierum fuisse insignitam. Proh, apage, vah, Mâdhava, apage, Kêçava, noli sermonem fallacem proferre; sequere, o nymphaeae aquigenae oculis aequiparande, eam, quae maestitiam tuam tollit.

Audite lamentum puellae humiliatae, voluptatam falsae, a pio Jayadêva 9. concinnatum, dulce instar nectaris, o sapientes, quale vix in domo divorum

alayato